

Onder Ondernemers

In deze editie van de nieuwsbrief, gaan we langs bij Uitvaartcentrum Smet in de Tieltssteenweg. “Je eigen leven, je eigen afscheid”, naar deze zin wil Thierry Smet zijn uitvaartonderneming runnen. Hij vertelt hoe hij dat doet, hoe hij zelf in het leven staat en hoe omgaan met sterven ook op maat kan.

Misschien een evidente vraag, maar wat doet een uitvaartcentrum precies?

“Dat is uiteraard deels vanzelfsprekend, alles wat bij een uitvaart komt kijken, wordt door ons geregeld. Maar ik wil benadrukken dat dat niet meer het sombere en donkere gegeven is dat het vroeger was. Mensen denken vaak aan een kist, een lijkwagen, bloemen en een akelige man in het zwart gekleed. Vandaag staan wij veel dichterbij de familie, want dat is onze echte core business. Vroeger had je een timmerman en een bloemist en ging het vooral over het leveren van goederen. Onze opdracht bestaat nu vooral uit het bieden van diensten. Wij zijn dagelijks met mensen bezig, want iedereen fixeert zich op de persoon die overleden is, maar er zijn ook de vrienden en familieleden die overblijven. Die mensen vangen wij op en gaan wij begeleiden.”

Hoe gaat zo iets in zijn werk?

“Het allerbelangrijkste is het gesprek die ik voer met de nabestaanden, dat duurt zolang als dat moet duren. Wij willen echt luisteren, zodat wij een persoonlijke ceremonie kunnen maken op maat van de overledene. Wij willen echt alles bespreekbaar maken; hoe men afscheid wil nemen, in welke sfeer, in welke ruimte?

Wat ik heel mooi vind is dat vandaag veel meer zaken aanvaardbaar zijn geworden, en heel wat taboes zijn weggefallen. Er zijn ook oneindig veel mogelijkheden om een afscheid in te kleuren op maat van een persoon. Ik geef een voorbeeld. Mensen willen soms af van een klassiek bloempje of kruisje bij het groeten en als ik dan hoor dat hun dierbare verzot was op chokotoffs, waarom daar dan geen vaas mee vullen zodat iedereen ééntje kan meenemen na het groeten?”

“Wij hebben een aula waar uitvaarten gehouden worden, alweer om de mogelijkheid te bieden om van a tot z alles naar eigen wens te kunnen invullen. Die vieringen helpen wij voorbereiden en ik schrijf ook vaak memoria op basis van verhalen van de naasten. Vandaar onze leuke ‘Je eigen leven, je eigen afscheid’. Wij bouwen een vertrouwensband op met familie en vrienden, om ze te ontlasten zodat zij kunnen rouwen. Soms regelen mensen hun eigen afscheid of dat van een familielid al op voorhand. Zodat ze op die momenten niet meer bij duizenden dingen moeten stilstaan.”

Kan ik hier morgen gewoon binnenwandelen en mijn eigen uitvaart regelen?

“Absoluut. Dat is een trend die meer en meer opkomt. Dat heeft vooral te maken met een vorm van zekerheid en gemoedsrust. Of je dat nu graag hoort of niet, maar voor iedereen komt er ooit het moment dat je er niet meer zal zijn. En ik meen dat echt, ik hoop dat dat duurt tot je 100 jaar bent of ouder, maar als de natuur tegenzit kan zich dat vroeger aanbieden, dus praat erover met de mensen om je heen. Waar ik zelf heel erg achter sta is het uitbreiden van de wilsbeschikking. Momenteel kan je dat op de burgerlijke stand laten neertekenen, maar dat gaat vooral over basiselementen. Daarom is er vanuit de sector een vraag om dat uit te breiden en meer mogelijkheden te bieden om persoonlijke wensen te bewaren. Het is al gebeurd dat dergelijke documenten zoek gaan of te laat ergens anders boven komen, en dat is zonde.”

Krijg je soms gekke wensen te horen?

Meestal zijn de wensen heel acceptabel. Alles is bespreekbaar, maar het moet natuurlijk binnen een aanvaard en wettelijk kader gebeuren. Waar jij het nu over hebt, dat gebeurt wel heel af en toe eens. Maar dat kan je dan vooral gaan zoeken in de taboesfeer.

U hebt uw vader opgevolgd, was dat een evidente keuze?

Mijn vader, Robert Smet, had aanvankelijk een taxibedrijf. Op aanraden van een gepensioneerde begrafenisondernemer, regelde mijn vader af en toe een begrafenis. Zo is dat in 1965 een uitvaartonderneming geworden. Als *klein manneke* sta je daar niet bij stil, maar naarmate je ouder wordt, besef je wel wat dat inhoudt. Ik vind het een eerbaar beroep en daar ben ik heel dankbaar voor. Ik was 25 toen ik de zaak overnam, misschien eigenlijk nog wat te jong. Het is alvast niet zomaar een keuze geweest om mijn vader op te volgen. Ik heb wel geleerd dat iedereen gelijk is. Ben je katholiek, moslim, orthodox of ongelovig? Iedereen heeft één gemeenschappelijke deler op zo'n moment, en dat is verdriet. Het is mijn job om dat op te vangen, en dat is waar ik vandaag nog meer in geloof dan toen ik de zaak in 1994 overnam.

Is uw eigen opvolging al verzekerd?

Ik heb twee zonen, één van 22 en ééntje van 9jaar. Vanuit het taxibedrijf van mijn vader is er voor mij nog een tweede bedrijf gegroeid, en dat is Robbie Cars, vernoemd naar mijn oudste zoon. Ik heb het gevoel dat dat zijn roeping is geworden.

Moet je ervoor gemaakt zijn om deze job uit te voeren?

Ik denk dat je alles kan leren, dus dit ook. Maar je moet het inderdaad een stuk in je hebben.

Je hebt vaak met immens verdriet te maken, weegt dat op u? Wordt je daar zelf niet somber van?

Ik neem dat heel ernstig, maar toch met een bepaalde kwinkslag, zodat het voor de mensen draagbaar is in die moeilijke dagen. Waar ik mij enorm aan kan storen zijn bagatellen. IK heb geleerd om verdraagzaam te zijn. Mensen kunnen zeuren over de haag van hun burens of het geluid van hun grasmachine. Maar ik heb ingezien dat er veel ergere dingen zijn dan dat.

U regelt alles zelf, samen met uw vrouw en je team, en dat 7 dagen op 7, 24u op 24u. Slaapt u nog?

Wij zijn inderdaad nooit gesloten. Wij hebben onze zaak hier in Eeklo, een zaak in Ertvelde, en sinds dit jaar ook in Kaprijke. Maar ik heb zeer veel te danken aan mijn vrouw Kristien en aan mijn medewerkers. Niemand kan alles alleen doen. Wij regelen om en bij de 300 uitvaarten op een jaar, dus ik wil zeker benadrukken dat ik heel fier ben op mijn equipe. Wij zijn een hechte groep, met mensen van verschillende leeftijden en met verschillende beroepen. Zij doen dat vanuit dezelfde overtuiging die ik heb, met hart en ziel en heel veel respect.

